

Abstrakt

Ježdění na koních výrazně ovlivňuje držení celého těla jezdce. Při jízdě na koni jezdec neustále kompenzuje pohyb koně a snaží se udržovat požadovaný sed. Kompenzace je při obtížnějších cvičích (skok koně přes překážku, klus) náročná a probíhá především v oblasti trupu. Pokud navíc sedlo jezdcí nesedí, tak dochází také k nesprávnému sedu a kompenzace pohybu je ještě náročnější. To by z dlouhodobého hlediska mohlo mít vliv na různé segmenty těla jezdce a na jeho celkovou stabilitu.

Náplní praktické části práce bylo jednorázové vyšetření dvou skupin probandů. První skupina byla skupina devíti jezdců, kteří se věnují parkurovému a drezurnímu ježdění dlouhodobě a pravidelně několik let, a zároveň nedělají žádný další sport ani kompenzační cvičení. Druhá skupina byla kontrolní a obsahovala deset probandů. Všichni probandi byli ve věku 19–24 let a stejného pohlaví. Cílem práce bylo porovnat obě skupiny a zjistit, jestli by bylo žádoucí zařazení kompenzačního cvičení pro parkurové a drezurní jezdce. Vyšetření bylo provedeno pomocí stabilometrického přístroje se softwarem Kistler MARS (Measurement, Analysis & Reporting Software). Na přístroji byla u obou skupin vyšetřena posturální stabilita stoje a dále dynamický test. Přístrojové vyšetření bylo doplněno vyšetřením stabilizace trupu pomocí vybraných testů dle DNS.

Po statistickém zpracování výsledků bylo zjištěno, že parkurové a drezurní jezdectví nemá (u sledovaných parametrů) vliv na stabilitu stoje. Byl prokázán rozdíl mezi stranovým zatěžováním dolních končetin u koncentrické fáze v dynamickém testu a také negativní vliv parkurového a drezurního jezdectví na trupovou stabilizaci u všech vyšetřovaných testů dle DNS.